

7

VAYISHLACH

SUMMON UP ALL
YOUR RESOURCES
AND WIN THE WAR

*Lessons From Frederick the Great on
How to Be the Best Version of Yourself*

Parsha Overview Vayishlach

Jacob returns to the Holy Land after a twenty-year stay in Charan and sends angel-emissaries to Esau in hopes of a reconciliation. But his messengers report that his brother is on the warpath with four hundred armed men. Jacob prepares for war, prays, and sends Esau a large gift (consisting of hundreds of heads of livestock) to appease him.

That night, Jacob ferries his family and possessions across the Jabok River; he, however, remains behind and encounters the angel that embodies the spirit of Esau, with whom he wrestles until daybreak.

Jacob suffers a dislocated hip but vanquishes the supernal creature, who bestows on him the name Israel, which means “he who prevails over the Divine.”

Jacob and Esau meet, embrace, and kiss, but part ways. Jacob purchases a plot of land near Shechem, whose crown prince—also called Shechem—abducts and rapes Jacob’s daughter Dinah. Dinah’s brothers Shimon and Levi avenge the deed by killing all male inhabitants of the city after rendering them vulnerable by convincing them to circumcise themselves.

Parsha **Overview** *Vayishlach*

Jacob journeys on. Rachel dies while giving birth to her second son, Benjamin, and is buried in a roadside grave near Bethlehem. Reuben loses the birthright because he interferes with his father's marital life. Jacob arrives in Hebron to his father, Isaac, who later dies at age 180. (Rebecca has passed away before Jacob's arrival.)

Our parsha concludes with a detailed account of Esau's wives, children, and grandchildren; the family histories of the people of Se'ir, among whom Esau settled; and a list of the eight kings who ruled Edom, the land of Esau's and Se'ir's descendants.

What is the right approach to taking on a new challenge?

Should our perception of our abilities limit our effort?

TEXT 1A

BEREISHIT
(GENESIS) 32:4–6

4. Jacob sent angels ahead of him to his brother Esau, to the land of Se'ir, the field of Edom.

5. And he commanded them, saying: So shall you say to my master, to Esau, “Thus said your servant Jacob, ‘I have sojourned with Laban, and I have tarried until now.

6. ““And I have acquired oxen and donkeys, flocks, manservants, and maidservants, and I have sent to tell [this] to my master, to find favor in your eyes.

ד. וַיִּשְׁלַח יַעֲקֹב מַלְאָכִים
לְפָנָיו אֶל עֵשָׂו אָחִיו, אֶרְצָה
שְׂעִיר שָׂדֵה אֱדוֹם:

ה. וַיֹּצֵא אֹתָם לֵאמֹר כֹּה
תֹאמְרוּן לְאֲדֹנִי לְעֵשָׂו, כֹּה
אָמַר עַבְדְּךָ יַעֲקֹב, עִם לָבָן
גָּרְתִּי וְאַחֵר עַד עַתָּה:

ו. וַיְהִי לִי שׁוֹר וַחֲמֹר צֹאן
וְעֶבֶד וְשִׁפְחָה, וְאֶשְׁלָחָה
לְהַגִּיד לְאֲדֹנִי לְמַצָּא חֵן
בְּעֵינֶיךָ:

TEXT 1B

RASHI, BEREISHIT
32:9

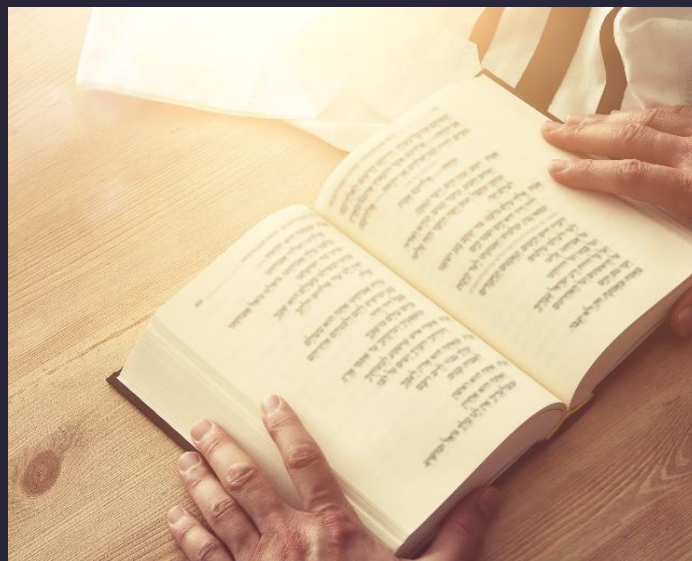
Jacob] prepared himself for three things: for a gift, for war, and for prayer. For a gift, as the verse states, “So the gift passed on before him.” For prayer, as the verse states, “G-d of my father Abraham . . .” For war, as the verse states, “the remaining camp will escape.”

הִתְקִין עֲצָמוֹ לְשִׁלְשָׁה
דְּבָרִים: לְדוֹרוֹן, לְתַפְלָה
וּלְמִלְחָמָה. לְדוֹרוֹן —
“וַתַּעֲבֹר הַמִּנְחָה עַל פָּנָיו”;
לְתַפְלָה — “אֱלֹהֵי אָבִי
אַבְרָהָם”;
לְמִלְחָמָה —
“וְהָיָה הַמַּחֲנֶה הַנִּשְׁאָר
לְפָלִיטָה”.

Yaakov prepares to meet Esav

1.

2.

3.

Question #1

If Yaakov originally
didn't want to fight,
and fled instead,

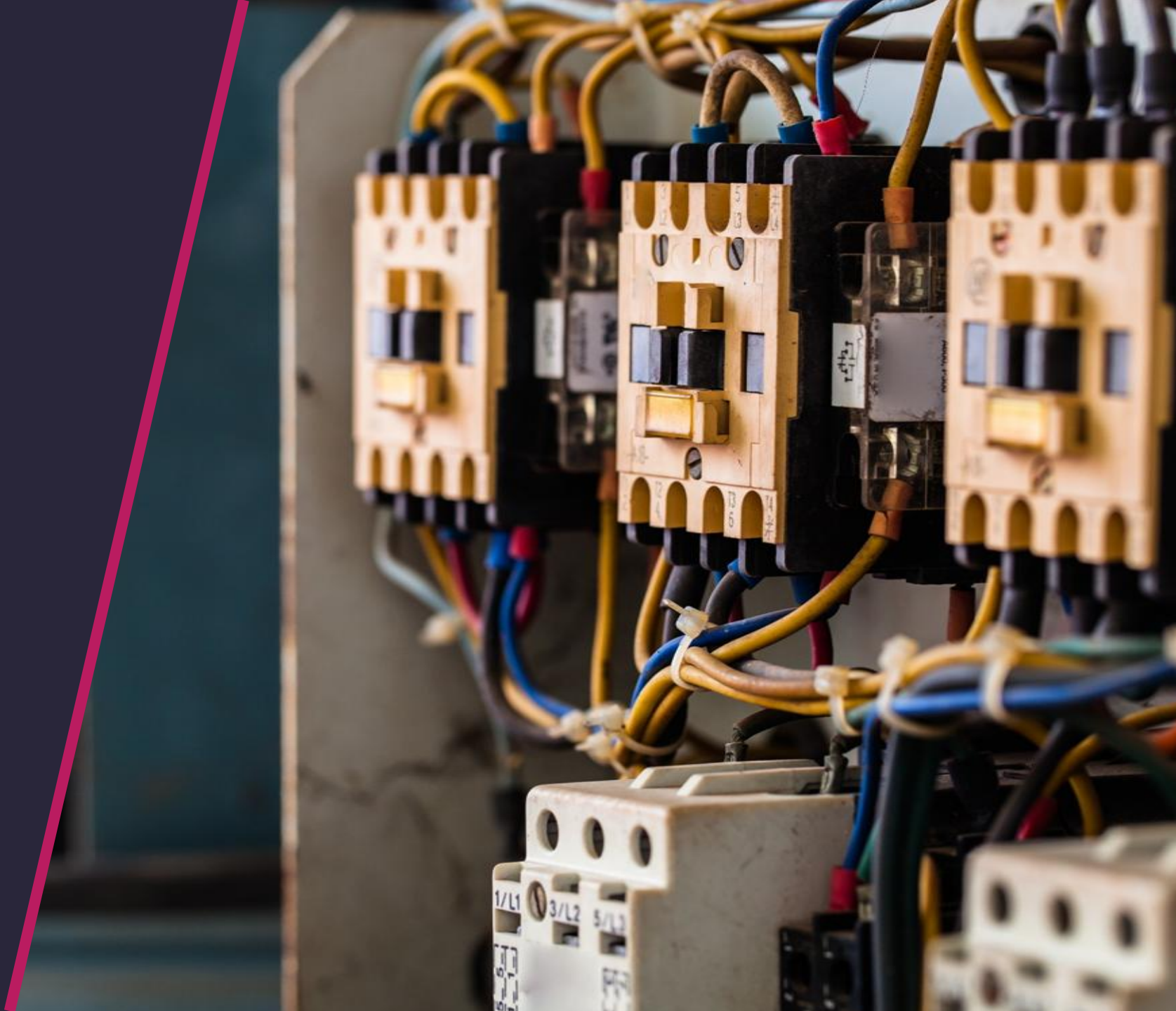
what changed now?

Question #2

Why does Rashi use the term “fixed”?

And why did he need “three things” not just one?

TEXT 2

TALMUD
TRACTATE
SHABBAT, 31A

The sages taught: A certain Gentile once came before Shammai and said: “How many Torahs do you have?” He said to him: “Two, the Written Torah and the Oral Torah.” The Gentile said to him: “With regard to the Written Torah, I believe you, but with regard to the Oral Torah, I do not believe you. Convert me on condition that you will teach me [only] the Written Torah.” [Shammai] scolded him and cast him out with rebuke.

[The man then] came before Hillel, who converted him. On the first day, he taught him alef, bet, gimel, and dalet. The next day he reversed the order [and told him that alef is tav, etc.]. The man said, “But that’s not what you told me yesterday.” Hillel said to him: “Didn’t you rely on me? You should also rely on me with regard to the Oral Torah.”

Another time a certain Gentile came before Shammai and said, “Convert me on the condition that you teach me the entire Torah while I am standing on one foot.” Shammai dismissed him with the measuring stick that was in his hand.

The man came before Hillel, who converted him. He said to him: “What is hateful to you, do not do to another; that is the entire Torah, and the rest is its interpretation. Go study.”

תנו רבנן, מעשה בנכרי אחד שבא לפני שמאי, אמר לו: כמה תורות יש לכם? אמר לו: שתיים, תורה שבכתב ותורה שבעל פה. אמר ליה: שבכתב אני מאמינך ושבעל פה איני מאמינך, גיירני על מנת שתלמדני תורה שבכתב. גער בו והוציאו בנזיפה.

בא לפני הלל, גייריה. יומא קמא אמר ליה: א"ב ג"ד. למחר, אפיך ליה. אמר ליה: והא אתמול לא אמרת לי הכי? אמר ליה: לאו עלי דידי קא סמכת?! דעל פה נמי סמוך עלי!

שוב, מעשה בנכרי אחד שבא לפני שמאי, אמר ליה: גיירני על מנת שתלמדני כל התורה כולה כשאני עומד על רגל אחת. דחפו באמת הבנין שבידו.

בא לפני הלל, גייריה. אמר לו: דעלך סני לחברך לא תעביד — זו היא כל התורה כולה, ואידך פירושה הוא. זיל גמור!

TEXT

3

ZOHAR, VOL. 3, P.
245A

Hillel and Shamaï stem from the side of mercy and from the side of judgment, which are the attributes of chesed and gevurah, embodied by Abraham and Isaac. Those like him gathered around him, and these are the students of Beit Hillel. Likewise, the students of Beit Shamaï.

הִלֵּל וְשַׁמַּאי, דְּאֵתוֹן חֵד
מִסְטָרָא דְרַחֲמֵי וְחֵד מִסְטָרָא
דְּדִינָא — דְּאִינוֹן חֶסֶד
וְגְבוּרָה, דְּרִגִּין דְּאַבְרָהָם
וְיִצְחָק. וְאֵתוֹן מִגְזַעֵיהוּ,
אֶתְכַנְשׁוּ הֶכָא, אֵתוֹן וִיתְמַנִּין
תַּלְמִידִים דְּהוּ לִיהּ לְהִלֵּל,
וְאוֹף הֶכָּי תַּלְמִידֵי בֵּית
שַׁמַּאי.

Different Roles for Different Souls

Hillel
Avraham

Chesed
Kindness-closeness

Shamai
Yitzchak

Gevurah
Strength-restraint

TEXT 4

MISHNAH
TRACTATE
EDUYOT, 4:1

These following are cases where Beit Shamai rules leniently and Beit Hillel rules stringently:

An egg which is laid on a yom tov, Beit Shamai says, may be eaten, and Beit Hillel says it may not be eaten.

Beit Shamai says: [one is liable for eating chametz on Passover with] a kezayit of yeast or a kotevet of actual chametz. Beit Hillel says: in both cases the amount is a kezayit.

אֵלּוּ דְּבָרִים מִקְּלֵי בֵּית
שְׁמַאי וּמַחֲמֵרֵי בֵּית
הֵלֵל:
בִּיצָה שְׁנוּלָדָה בְּיוֹם טוֹב,
בֵּית שְׁמַאי אוֹמְרִים:
תֹּאכֵל, וּבֵית הֵלֵל
אוֹמְרִים: לֹא תֹאכֵל.
בֵּית שְׁמַאי אוֹמְרִים:
שָׂאֵר בְּכֶזַיִת וְחֻמֶּץ
בְּכֹכּוֹתֶת, וּבֵית הֵלֵל
אוֹמְרִים: זֶה וְזֶה בְּכֶזַיִת.

*If logical opinions are
ultimately based on the
makeup of the soul,
why should it ever
change?*

TEXT 5

RABBI SHNEUR
ZALMAN OF
LIADI, TANYA,
IGERET
HAKODESH,
LETTER 13

Now, every Jew must exhibit both of these traits [i.e., chesed and gevurah], for “There is nothing that has not its place” [i.e., everything has utility at some point]. Therefore we find a number of cases where Beit Shamai rules leniently and Beit Hillel rules stringently—to teach us the following:

It is true that the souls of Beit Shamai were rooted in the spiritual left side [i.e., gevurah], which is why they always ruled stringently regarding all the prohibitions of the Torah. Conversely, Beit Hillel, stemming from the spiritual right side [chesed], would find reasons to be lenient and to permit. . . .

Nevertheless, in certain cases, Beit Shamai was lenient, due to the hitkalelut in the root of the soul. Their soul was comprised [not only of gevurah, but] also of a measure [of chesed] from the right side. Likewise, the root of the souls of Beit Hillel included an element [of gevurah] from the left side.

והנה כל איש ישראל צריך להיות
כלול מב' בחינות אלו, ואין לך דבר
שאין לו מקום. ולכן מצינו כמה
דברים מקולי בית שמאי ומחומרי
בית הלל, ללמדנו

שאף בית שמאי ששורש נשמתם
מבחינת שמאל העליון, ולכן היו דנין
להחמיר תמיד בכל איסורי התורה.
ובית הלל שהיו מבחינת ימין
העליון, היו מלמדין זכות להקל
ולהתיר איסורי בית שמאי, שיהיו
מותרים מאיסורם ויוכלו לעלות
למעלה.

אף על פי כן, בכמה דברים היו בית
שמאי מקילין, מפני התכללות שרש
נשמתם שהוא כלול גם מימין, וכן
שורש נשמת בית הלל כלול גם
משמאל, כידוע.

“Every Jew must exhibit
both of these traits.”

*-Rabbi Shneur Zalman of
Liadi, Tanya*

TEXT

6

MIDRASH
KOHLET RABAH,
7:16

Rabbi Shimon ben Lakish said:
“Anyone who acts mercifully when
they ought to act cruelly will
eventually act cruelly when they
ought to act mercifully.”

רַבִּי שִׁמְעוֹן בֶּן לָקִישׁ
אוֹמֵר: כָּל מִי שֶׁנַּעֲשֶׂה
רַחֲמִין בְּמָקוֹם אֲכִזְרִי, סוֹף
שֶׁנַּעֲשֶׂה אֲכִזְרִי בְּמָקוֹם
רַחֲמִין.

Kindness is a
powerful trait.

*However, in some cases
it's kinder to be firm.*

TEXT 7

BEREISHIT
(GENESIS) 22:12

And he said, “Do not stretch forth your hand to the lad, nor do the slightest thing to him, for now I know that you are a G-d-fearing man, and you did not withhold your son, your only one, from Me.”

וַיֹּאמֶר, אַל תִּשְׁלַח יָדְךָ אֶל
הַנֶּעַר וְאַל תַּעַשׂ לוֹ
מְאוּמָה, כִּי עַתָּה יָדַעְתִּי כִּי
יֵרָא אֱלֹקִים אֹתָהּ, וְלֹא
חָשַׁכְתָּ אֶת בְּנֶךָ אֶת יְחִידְךָ
מִמֶּנִּי:

TEXT 8A

RABBI SHNEUR
ZALMAN OF
LIADI, TANYA,
IGERET
HAKODESH,
LETTER 13

As it is written of Avraham, who represented the attribute of kindness and love, “Now I know that you are a G-d-fearing man” —because now he had adopted the attribute of gevurah and had bound his son Yitzchak and taken the knife, etc.

וכדכתיב באברהם, שהוא
מידת החסד והאהבה:
"עתה ידעתי כי ירא
אלוקים אתה", על ידי
שלבש מידת הגבורה,
"ויעקוד את יצחק בנו
ויקח את המאכלת כו'".

TEXT 8B

RABBI SHNEUR
ZALMAN OF
LIADI, TANYA,
IGERET
HAKODESH,
LETTER 13

The attribute of goodness and kindness is hidden and concealed in people whose soul stems from the left side—who are called “Those who fear you”—like Beit Shamai.

But although it is a hidden good, nevertheless, it is truly great like the attribute of G-d’s greatness and kindness itself, stemming from the right side. Both of them stem from a revelation that is utterly without limit or measure.

כלומר, שמידת הטוב והחסד,
אשר היא בבחינת העלם
והסתר אצל כל מי ששורש
נשמתו מבחינת שמאל,
הנקרא בשם “יראיך”, כמידת
בית שמאי.

הנה אף שהוא טוב הגנוז
וצפון, אף על פי כן הוא רב
וגדול מאוד כמו מידת הגדולה
והחסד ממש שמבחינת ימין,
ושתיהן הן מבחינת גילוי, בלי
גבול ומידה ושיעור.

Avraham challenged himself by summoning up his *gevurah* attributes.

All the attributes exist in potential; With effort, each attribute can be fully developed.

TEXT

9

THE REBBE,
RABBI
MENACHEM
MENDEL
SCHNEERSON,
LIKUTEI SICHOT
15, P. 270

The word hitkin is from the word tikkun, fixing. It doesn't just mean preparing, but rather it also describes the method of preparation—one “fixes” oneself, preparing internally to do something.

The same applies to Yaakov. The way he prepared for a gift, for war, and for prayer was by “fixing himself.”

דער לשון "התקין" — מלשון
תיקון — מיינט ניט בלויז הכנה
סתם, נאר ס'איז אויך מתאר דעם
אופן ההכנה — ער איז "מתקן"
עצמו, ער טוט אויף אין זיך די
צוגעגרייטקייט צו טאן דאס.
על דרך זה איז געווען ביי יעקב'ן.
דאס וואס ער האט זיך געגרייט
לדורון ולתפילה ולמלחמה איז
געווען באופן של "התקין עצמו".

Answer #1

What changed?

Yaakov remained peace-loving and scholarly. However, . . . to meet the need of the hour, he worked to summon his inner warrior.

Answer #3

Why does Rashi use the term “fixed”? And three things?

Yaakov “fixed himself” to summon qualities to meet life’s challenges.

What about these approaches demanded such an intense level of internal fixing?

TEXT 10

THE REBBE,
RABBI
MENACHEM
MENDEL
SCHNEERSON,
LIKUTEI SICHOT
15, P. 272

This is why Rashi says Yaakov “fixed himself for three things.” The ability to make all three preparations at once doesn’t come naturally; there must be a “fixing” of oneself first, i.e., an internal transformation. This is because each of the three preparations is so different and they are opposite one another.

A gift is about feeling closeness and being kind. Battle is about distance and strength—and both of these are human interactions. Prayer, however, is about begging for mercy from Above. Therefore, to be able to engage in all three different (conflicting) approaches at the same time is not a natural ability, not even in the natural ability of the divine soul (where every attribute has its own properties). Rather, there must be a “fixing” of oneself, an internal transformation.

און דאס איז אויך דער דיוק לשון רש"י
"התקין עצמו לשלשה דברים", ווייל כדי
גרייט זיין צו טאן די דריי זאכן צוזאמען,
איז היפך הטבע, מוז זיין "התקין עצמו",
מען דארף זיך מתקן ומשנה זיין. ווארום
יעדער פון די דריי ענינים איז א תנועה
הפכית פון דעם צווייטן ענין:

דורן אין א תנועה פון קירוב וחסד,
מלחמה — א תנועה פון ריחוק וגבורה.
און ביידע — בין בני אדם. תפילה — איז
בקשת רחמים מלמעלה. און דעריבער,
כדי צו קענען שטיין אין די דריי
פארשידענע (הפכיות'דיקע) תנועות בבת
אחת, איז דאס ניט בטבע האדם —
אפילו ניט לפי טבע דקדושה פון נפש
האלוקית (וואס יעדע מדה איז אין א
באזונדער תנועה וציור), נאר עס
פאדערט זיך אן ענין פון "התקין עצמו",
שינוי הטבע.

Yaakov Prepares to Meet Esav

Yaakov summons up three conflicting energies from within to meet the task at hand.

TEXT

11

RABBI AVRAHAM
THE MALACH,
CITED IN MIGDAL
OZ, PP. 390–391

Among the Chasidic teachings spawned by observing the war in those days [known as the Seven Years' War] between [Frederick, king of] the Prussians and the other kings: Typical warfare always consisted of a center brigade with flanks on either side, against which the enemy would assemble a corresponding force. Each brigade would battle its opponent until one emerged victorious.

The Prussian success, with G-d's aid, was achieved by concentrating all three brigades together [and pitting them] against just one enemy unit. In this way, they were guaranteed to conquer at least one enemy brigade. Although during the attack, enemy forces might attack, they nevertheless assumed this risk, which guaranteed victory over that one brigade. Then, this would be repeated against the second and third brigades [until they were eliminated entirely].

החסידות שנתחדש ונתגלה מלמעלה על ידי המלחמה שהיה אז בימיו [הנקרא "זיבען יאריקע קריג"], בין [פרידריך מלך] הפריסין עם שארי המלכים — כי סדר מערכות המלחמה תמיד לשום כל אחד להחיל שלו לג' מחנות: דופן האמצעי, ושתי ידות ימין ושמאל. וכן מסדר גם שכנגדו [לג' חלקים], וכל מחנה נלחמה עם שכנגדו עד שהאחד גובר. והצלחת הפרוסים אז, על ידי תשועת ה' לו מלמעלה, רוח בו מלמעלה שישים כל הג' מחנות ביחד [נגד מחנה וחלק א' של השונא, וזהו הנקרא "אטאקירען", כיוון שכל ג' מחנות שלו מסבבים מחנה א' של השונא], ועל ידי זה, על כל פנים יפול מחנה א' של השונא הנ"ל. עם היות שבשעת מעשה המחנות של השונא מכים אותו, אף על פי כן הוא עושה שלו ומצליח בודאי נגד המחנה הא' הנ"ל. ואחר כך יעשה כן נגד המחנה הב' והג' כנ"ל [עד כלותם].

Like the Oblique Order
of Prussia's Frederick II,

*Yaakov used a
multipronged
strategy to combat
the adversary.*

TEXT 12

RABBI SHNEUR
ZALMAN OF
LIADI, LIKUTEI
TORAH,
VA'ETCHANAN, P.
5A

Each negative attribute can only oppose its corresponding attribute in holiness. Love for material pursuits opposes love for holiness. This is the meaning of the corresponding attributes, for they are both the same feeling, but one is kindness of holiness, i.e., love of G-d, and the opponent of that is foreign love, kindness of kelipah. But [negative love] doesn't oppose gevurah of holiness, which is the attribute of fear.

Thus, it might be possible for the love of materialism to sometimes overpower the love for holiness . . . , but when holy awe joins [the love of holiness], then the love for materialism is no match for them at all. It was never designed as a counterpart for this fear, and it can never overcome it.

כי אין ביכולת כל מידה שבלעומת זה להיות מנגד רק למידה שכנגדו בקדושה. והאהבה זרה היא מנגד לאהבה דקדושה. וזהו זה לעומת זה, כי שתיהן הן מידות שוות, רק חסד דקדושה הוא אהבה לאלקות, והמנגד לזה הוא אהבה זרה חסד דקליפה. אבל אינה מנגדת לבחינת גבורה דקדושה, שהוא מידת היראה והפחד. ורצונו לומר שלגבי בחינת אהבה דקדושה תוכל האהבה זרה להתגבר לפעמים, על דרך "ולאום מלאום יאמץ". מה שאין כן על ידי שיצטרף גם כן מידת היראה דקדושה, הנה לגבי בחינה זו אין כח כלל באהבה זרה לעמוד כלל, והיינו לפי שאינה כלל הלעומת זה של היראה, עד שיהיה שייך על זה אפילו לעתים עניין "ולאום מלאום יאמץ".

A photograph of three light bulbs hanging from above against a dark wood-grain background. The bulb on the left is a standard incandescent bulb with a clear glass base. The middle bulb has a clear glass base and a white plastic base with a small rectangular slot. The bulb on the right has a clear glass base and a white plastic base with a small rectangular slot. A magenta rectangular box is superimposed over the top of the bulbs, containing the text "When confronting a spiritual adversary".

When confronting a spiritual adversary

Expanding one's "arsenal" works because the forces of holiness can form a united front.

Like Yaakov, think out of the box for varied, and even opposite, strategies, and put them together for combined use.

Next Week

Vayeshev

**EXPAND YOUR LIFE STORY.
ALSO, BE SELECTIVE.**

*The Characters and Events
Shape the Conclusion*

